

TILKENDEGIVELSE
meddelt den 17. september 2015

i faglig voldgiftssag 2015.0036

Socialpædagogernes Landsforbund
for A
(advokat Peter Nisbeth)

mod

Region Sjælland
(advokat Morten Ulrich)

Påstande

Klager, Socialpædagogernes Landsforbund for A, har nedlagt påstand om, at indklagede, Region Sjælland, til A skal betale erstatning for manglende opsigelsesvarsel for perioden fra den 28. november 2014 til den 31. maj 2015 samt godtgørelse for urimelig afskedigelse, således at erstatningen opgøres i henhold til funktionærlovens § 3, stk. 2, og erstatningsbeløbet og godtgørelsesbeløbet forrentes med procesrente fra den 1. januar 2015.

Indklagede, Region Sjælland, har påstået frifindelse, subsidiært betaling af 22.940,00 kr. med procesrente fra den 1. januar 2015 og mere subsidiært betaling af 76.176,16 kr. med procesrente fra den 1. januar 2015.

Sagens behandling

Sagen blev hovedforhandlet den 10. september 2015 med højesteretsdommer Thomas Rørdam som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede faglig konsulent Conny Eriksen og juridisk konsulent Cathrine de Voss, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede chef for jura og forhandling Søren Gorm Fusing og juridisk konsulent Julia Elong.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaringer af A, Katrine Lund, Susan Valin Plahn, Poul Erik Ravnsmed, Bent Aage Kawa, Janne Arberg, Christine Anhøj, Maria Elena Smith Rodriguez og Karina Karlstad.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Sagen blev herefter optaget til opmandens kendelse.

Opmanden har herefter udarbejdet denne tilkendegivelse og vil – om det ønskes – senere udarbejde en fuldstændig kendelse.

Opmandens begrundelse og resultat

Hovedspørgsmålet i sagen er, om det er godtgjort, at pædagog A ved en eller flere lejligheder i februar og marts 2014 – alene eller sammen med kollegaen Katrin Hansen – har låst patienten B inde på hendes værelse (patientstuen) på Ungdomspsykiatrisk afsnit U1, Psykiatrien Region Sjælland, Afdelingen for Børne- og Ungdomspsykiatri, i Roskilde. Der er enighed mellem parterne om, at det efter lov om anvendelse af tvang i psykiatrien § 18 a, stk. 1, og § 18 f, stk. 1, ikke var tilladt at låse B inde på værelset.

Pædagog Maria Elena Smith Rodriguez har under hovedforhandlingen forklaret, at pædagog Katrine Lund ved to lejligheder i februar og marts fortalte hende, at A og Katrin Hansen havde låst B inde på hendes værelse, og at Katrine Lund ved den ene lejlighed orienterede overlæge Christine Anhøj herom. Christine Anhøj har om denne episode forklaret, at Katrine Lund henvendte sig til hende og sagde: ”Jeg tror altså, at de har låst døren”. Da Christine Anhøj kort efter kom til stede ved Bs værelse, var døren ikke låst, og hun sagde til A og Katrin Hansen, at de ikke måtte låse døren. Christine Anhøj husker ikke, hvad der i øvrigt blev talt om ved den lejlighed, herunder om A og Katrin Hansen erkendte, at de havde låst døren. Christine Anhøj opfattede det således, at der var tale om en vejledning af A og Katrin Hansen, og at situationen var klaret ved hendes bemærkning om, at de ikke måtte låse døren, og konstateringen af, at døren ikke længere var låst. Maria Elena Smith Rodriguez har endvidere under hovedforhandlingen forklaret, at hun i samme periode ved to eller tre lejligheder selv har set, at A og Katrin Hansen skubbede B ind på hendes værelse og låste døren.

Sygeplejerske Karina Karlstad har forklaret, at hun ved en enkelt lejlighed i februar eller marts 2014 talte med A og Katrin Hansen i forbindelse med en episode, hvor B havde været urolig. A og Katrin Hansen fortalte, at de havde klaret situationen ved at låse B inde på værelset.

A har heroverfor benægtet på noget tidspunkt at have låst døren til Bs værelse eller at have kendskab til, at det er sket, og Katrine Lund har benægtet at have udtalt sig til Maria Elena Smith Rodriguez og Christine Anhøj som forklaret af disse.

Efter de afgivne forklaringer finder opmanden det godtgjort, at A nogle gange i februar og marts 2014 – alene eller sammen med Katrin Hansen – har låst B inde på hendes værelse.

Opmanden finder imidlertid, at dette hverken kunne begrunde bortvisning eller afskedigelse af A. Opmanden lægger herved vægt på, at B var en særdeles vanskelig patient, som ofte var udad reagerende og voldelig over for personalet, og at det fra ledelsens side var accepteret, at personalet, når B skulle skærmes for at falde til ro, om nødvendigt kunne anbringe B i hendes værelse samtidig med, at personalet holdt for døren, så hun ikke kunne komme ud, hvilket er tæt på at være det samme som at låse døren. Det lægges endvidere til grund, at A og Katrin Hansen var til stede på den anden side af døren, mens den var låst, og at aflåsningen – som forklaret af Maria Elena Smith Rodriguez under en samtale med ledelsen den 20. november 2014 – kun stod på, så længe B var urolig, typisk 5-10 minutter. Herudover lægger opmanden vægt på, at der ikke er oplysning om episoder med aflåsning af døren til Bs værelse efter februar-marts 2014, dvs. mindst 8 måneder før bortvisningen. Endelig lægger opmanden vægt på, at Christine Anhøj ikke fandt anledning til at foretage indberetning til ledelsen i tilknytning den episode, hun var involveret i, og at Karina Karlstad har forklaret, at hun på et møde i slutningen af oktober 2014 fortalte ledelsen om den episode, hun havde været vidne til, uden at dette straks førte til tiltag over for A.

Under disse omstændigheder var der efter opmandens opfattelse på bortvisningstidspunktet alene grundlag for at meddele A en advarsel.

Det følger af det anførte, at A har krav på erstatning, og efter § 3 i overenskomst 2013 for socialpædagogisk personale ved døgninstitutioner mv. skal erstatningen opgøres efter reglerne i funktionærlovens § 3, stk. 2, for perioden fra den 28. november 2014 til den 31. maj 2015. Klagers påstand om erstatning tages herefter til følge.

Opmanden finder, at A endvidere har krav på godtgørelse for urimelig afskedigelse efter overenskomstens § 16, stk. 10. Navnlig under hensyn til på den ene side As ansættelsesanciennitet på 9 år og på den anden side, at hun har begået en tjenstlig forseelse, som kunne begrunde en advarsel, tager opmanden klagers godtgørelsespåstand til følge med et beløb svarende til to måneders løn.

Thomas Rørdam